

DŘEVO & stavby

Jak se staví, jak se v nich žije

6 | 2019
PROSINEC-LEDEN

MANUAL **ÚLOŽNÝCH** PROSTOR

OSOBNÍ PROSTOR JE
NUTNOSTÍ, NIKOLIV LUXUSEM

JAK VĚTRÁ **ODVĚTRÁVANÁ**
FASÁDA?

DŘEVOSTAVBA
ROKU 2019:
VYHRAJTE
PROJEKT
DOMU

ČERNÉ
SVĚDOMÍ
INTERIÉRU

KDE VŠUDE SE MOHOU V INTERIÉRU
VYSKYTOVAT TOXICKÉ LÁTKY

85 Kč

STAVBY JAKO VÍNO

PŘIPRAVILA DANA JAKOUBKOVÁ

Celý svět hledá cestu lepšího souznění s přírodou, minimalizace uhlíkové stopy a vyhlednutí z hluboké krize, kterou architektura prožívá. Věž Doubravka, postavená z kmínků akátového dřeva, je odpovědí na řadu otázek, a lze říci, že jako výsledek experimentální práce je technologickým a výrazovým impulzem nově vznikající architektury. Experimentální ale neznamená nedotažená nebo nejistá. Jde o to, že nikde na světě nic podobného nestojí.

Nová dominanta Prahy 14 vyrostla na kopci Horka v lesoparku Čihadla na Černém Mostě. Svým charakterem a materiálovým pojetím zcela zapadá do zdejší náletové zeleně. Hlavní nosnou konstrukci tvoří trojboký jehlan – nejstabilnější statické schéma. Tři „nohy“, ukotvené v železobetonové desce a spletené v příhradové konstrukci z odkorněné a fermezí ošetřené akátové kulatiny, jsou na vrcholu spojené ocelovými prvky, které nesou ve výšce devatenácti metrů modřínovou podlahu vyhlídkové plošiny.

Do pomyslného středu jehlanu je na osmnácti sloupcích a jedné střední závitové tyči zavěšeno točité modřínové schodiště s osmadvadesáti stupni. Do jejich plochy je vyfrézované číslo schodu a jméno člověka, který na stavbu přispěl. Schodišťový tubus je pak z vnější strany opláštěný dřevěnými horizontálně uloženými latěmi.

Doubravka | Proutěná kráska

CO JE NA DOUBRAVCE SKVĚLÉ

- Konstrukce harmonizuje s přírodou
- Ekonomická stavba – žádná pila, žádná nákladná doprava
- Využití materiálu, který je považován za odpad
- Dřevo je v nejpřirozenější formě – vyšší pevnost i odolnost
- Přirozená architektura – jedna z cest pokroku v architektuře i stavění

V dnešním světě je pouze omezená poptávka po výjimečnosti. Daleko více lidí zajímá průměrnost. Kupříkladu příchutí dřeva ze sudu, v němž zraje víno, už není tak žádaná. Spotřebitelé si vystačí s kovovými tanky. Přitom právě sud rozhoduje o tom, jak „velké“ víno dostanete na stůl. Architektura je na tom podobně. V segmentu rodinné výstavby je stav doslova alarmující. Jinakost tak zbývá především na stavby veřejné. Pojďme se tedy spravit chuť několika příklady.

Celková výška: 23,5 m

Počet schodů: 98

Spotřeba akátové kulatiny: 7 km

Vstup: zdarma

Návrh a realizace: Huť architektury Martin Rajniš – David Kubík, 2018

Martin Rajniš

Připadá mi, že v rozhlednách je určitá magie. Ta magie je velmi pochopitelná. Věže většinou stojí na krásných vyvýšených místech, a to do nich dává první vlnu síly. Projektovat rozhlednu je krásná práce a my architekti to děláme s nesmírnou chutí, a to je druhá vlna energie, která do toho vstupuje. Ale musíme mít zrovna dobrou den, aby se nám to povedlo. Jsou i nevzhledné věže, bohužel. Ale to nejdůležitější je, že lidi, který přicházej k rozhledně, dostávají chuť na ní vylézt, je to cíl jejich cesty, a ta chuť rozhlédnout se po kraji nám možná nahrazuje staré pohanské obřady, jakési zvláštní spojení se zemí. My, národ neznabohů, se dostáváme na vrcholu rozhledny do jiného rozměru života. Najednou cejtíme, že jsme součástí široké krajiny, cejtíme v sobě poryvy svobody, poryvy odvahy, a to jsou věci, kterých je v Čechách hrozně málo. Klasik by řekl – jako šafránu. A když jako architekti kreslíme a stavíme rozhledny, není to práce, je to služba, jak by možná řekl Karel Čapek. A tahle služba je na těch stavbách doufáme vidět. Je to jakýsi stav zapojení plné síly a maximální koncentrace, kdy člověk s chutí tvoří dílo, protože cítí, že věž se stane součástí krásného kusu země. Že má cenu tady být, že tu jsme a budeme dlouho, a vlastně je to něco, kde se přiznáváme, že přes všechny možné obtíže a nevlídnosti máme tuhle zemi hrozně rádi.